

**SOBOTA-NIEDZIELA, 20-21 WRZEŚNIA,
GODZ. 19.00**

Balety Conrada Drzewieckiego

Jest bezwątpienia legendą polskiego tańca. Minęły dziesiątki lat, a jego kreacje solowe i układy choreograficzne w pamięci świadków wydają się wzorcowymi. Po latach milczenia Conrad znowu przemówił - swoim językiem i stylem, swoim widzeniem i odczuwaniem sztuki baletowej. Pod opieką i na scenie Teatru Wielkiego, gdzie przed 30. laty powołał „swój” Teatr Tańca, zrekonstruował trzy ze swych słynnych baletowych interpretacji dzieł muzycznych: *Adagio* Tomasza Albino-niego, *Pawane na śmierć Infantki* Maurice’a Ravela i *Kzesanego* W. Kilara.

I okazały się one nie „zabytkami muzealnymi”, lecz ponadczasowymi dziełami sztuki, zespalałymi muzykę, ruch, kolor w pięknie

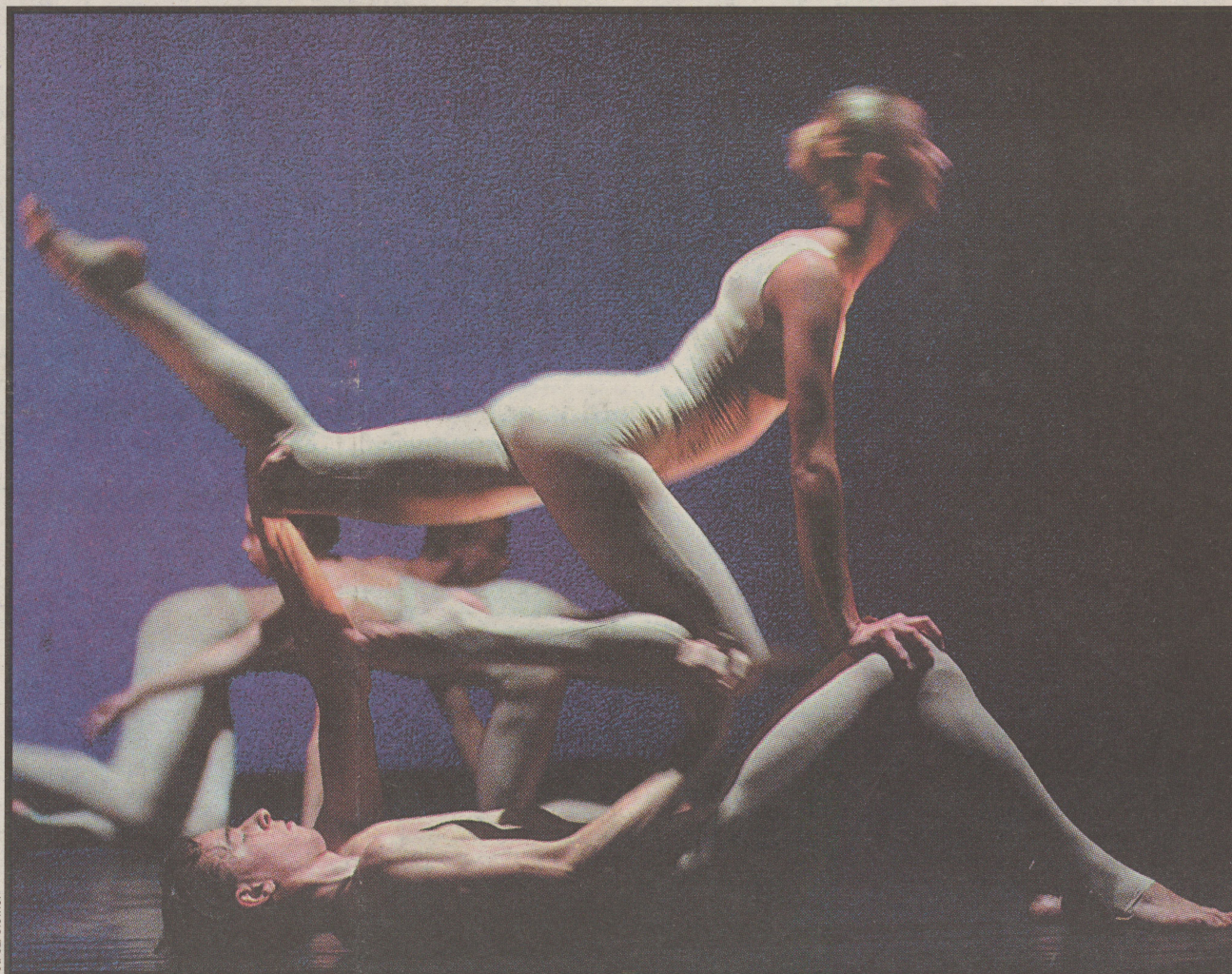
ukształtowaną, sugestywną formę artystyczną.

Do tych przywołanych z przeszłości dołączył Mistrz obraz najnowszy, stworzony specjalnie na tę okazję: *Pieśni do słów Matilde Wesendonck* Richarda Wagnera.

Od poprzedzających różni się tylko czasem powstania - jest to ten sam Teatr Tańca Drzewieckiego, z typowymi dlań rozwiązaniami technicznymi i wyrazowymi, w pełni inspirowany muzyką, zachowujący szacunek dla muzyki i kompozytora. A to cecha ważna, nieceniona ostatnio przez choreografów, a nadal wysoko przez publiczność - o czym sobotę świadczyła wyjątkowa zupełnie jej owacja dla bohatera wieczoru i dla jego dzieł.

Tadeusz SZANTRUCZEK

■ Teatr Wielki

Fot. Sz. Siewior